

Programma

Dirigent Jacob Slagter
Presentatie Douwe Heeringa
Solisten Erwin de Vries (Gronings)
Ellen ten Damme (Drents)
Piter Wilkens (Frysk)

Grunnens Laid	Symf./publiek
Ponchielli - Urendans uit <i>La Gioconda</i>	Symfonisch
It Paad Weerom	Piter Wilkens
Knoopkes	Piter Wilkens
Bêst Genôch (duet met Lies Akkerman)	Piter Wilkens
Strauss - <i>Sekondenpolka, opus 258</i>	Symfonisch
Cowboys en Indiaans	Ellen ten Damme
s Nachts	Ellen ten Damme
Stan Myers Blues	Ellen ten Damme
Op fietse deur Grunnen	Erwin de Vries
Widde Hoeske, Leutje Hulsa	Erwin de Vries

pauze

Haydn - 2e deel uit <i>Symfonie nr. 101 (De Klok)</i>	Symfonisch
Hier en Nu	Erik Harteveld
Klaver Fjouwer	Lies Akkerman
Nekstoe Mie	Arnold Veeman
Smetana - uit <i>Ma Vlast: 3e deel "Sarka"</i>	Symfonisch
Mis die zo	Erwin de Vries
Winschoterdiep	Erwin de Vries
De Polder	Erwin de Vries

IT PAAD WEROM

Tekst en muziek: Piter Wilkens ©

Do stiest my noch sa by, doarpke út myn tiid
der is in soad ferdwûn mar dochts bliuwst sa swiid
en wat der net lykop mei myn jeugd ferdwynt
der is altyd dy sim dy 't my oan dy bynt

Ea woe 'k hjir sa graach wei mei it
fluch ferkear
mar 'k bliuw no faker thús, tinkend oan alear
yn dy sit noch beweech en ik stean hast stil
it makket neat mear út wêr 't ik hinne sil

Ik reizgje op en del, de ierde oer
altyd ûnderweis, nei it aventoer
de eachein wol 'k foarby, mar wêr 't ik ek kom
de ein fan elke reis is it paad werom

Ik learde hjir it keatsen, dat is in trêft
ik learde hjir it riden op de Slotsgrêft
ik krych myn earste tût yn 'Under 'e Sjuut'
myn ferhaal mei dy, myn doarp, is noch lang net út

Ik boartsje frij yn 't fjild by de grutte feart
ik strûn wer fan it Aldlân nei de Sylsleat
ik sjoch myn âlde hut efter it fabryk
myn flot is wer in boat, it reit myn ryk
Ik rûn oer hege bergen yn himelsk snie
mar fûn dêr net de terp dêr 't myn widze stie
ik besocht de grutste stêden fan de wrâld
mar seach dêr net it doarp dêr 't ik fan hâld

Ik doarmje mar wat om dyn tsjerketoer
en wit al myn gereis, ea is it oer
lis my dan yn dyn grûn as ik safier kom
nei myn alderlêste reis: it paad werom
want de ein fan elke reis is it paad werom

De ein fan elke reis is it paad werom

HET PAD TERUG

Je staat mij nog zo bij, dorpje uit mijn tijd
er is een boel verdwenen maar toch blijf je zo zoet
en wat er niet allemaal met mijn jeugd verdwijnt
er is altijd die navelstreng die mij aan jou bindt

Eerst wilde ik hier zo graag vandaan met het
snelverkeer
maar ik blijf nu vaker thuis, denkend aan vroeger
in jou zit nog beweging en ik sta bijna stil
het maakt niet meer uit waar ik heen zal

Ik reis op en neer, de aarde over
altijd onderweg, naar het avontuur
de horizon wil ik voorbij, maar waar ik ook kom
het einde van elke reis is het pad terug

Ik leerde hier het kaatsen, dat is een deugd ...
Ik leerde hier het schaatsen op de Slotsgreft
ik kreeg mijn eerste zoen in 'Under 'e Sjuut'
mijn verhaal met jou, mijn dorp, is nog lang niet uit

Ik speel vrij in het veld bij de grote vaart
ik scharrel weer rond van het Aldlân naar de Sylsleat
ik zie mijn oude hut achter de fabriek
mijn vlot is weer een boot, het riet mijn rijk
Ik liep over hoge bergen in hemelse sneeuw
maar vond daar niet de terp waar mijn wieg stond
ik bezocht de grootste steden van de wereld
maar zag er niet het dorp waar ik van houd

Ik dool maar wat doelloos rond je kerktoren
En accepteer mijn reizen, eens is het voorbij
leg mij dan in je grond als ik zo ver kom
na mijn allerlaatste reis: het pad terug
want het einde van elke reis is het pad terug

Het einde van elke reis is het pad terug

KNOOPKES

Tekst: Jurjen van der Meer
Muziek: Piter Wilkens©

Fjirtjin wiene wy of fyftjin
âlder ha wy grif net west
Do wiest by jim omke en muoike
'k wit it allegear noch bêst

It wie simmer en ik fytste
hieltyd jim hûs foarby
do siest yn 'e tún en lakest
ik wie stapelgek op dy

Hiest in bloeske oan mei knoopkes
15 knoopkes, lyts en blau

knoopke 1, ferlegen prebearre ik wat út
knoopke 2, do joechst my samar in tût
knoopke 3, ik hie it suver hast net mear
mar by't fjirde moast ik wachtsje oant de
oare kear

Hiest in bloeske oan mei knoopkes
15 knoopkes, lyts en blau

Jûns dan wiene wy tegearre
wat wie 't spannend elke kear
Stikum stadich justjes fierder
elke jûn in knoopke mear

En ik fielde my sa lokkich
en ik wie sa wiis mei dy
Do liest my mar wat piele
oh, de tiid dy fleach foarby

knoopke 5, foarsichtich naam ik de tried wer op
knoopke 6, do wiest myn eigen leave pop
knoopke 7, ik hie it suver hast net mear
mar by 't achtste moast ik wachtsje oant de
oare kear

Doe't jim omke ús trapearre
wie ús aventoer foarby
Tolve fan 'e fyftjin
fierder bin 'k net kaam by dy

knoopke 9, ik aaide eefkes troch dyn hier
knoopke 10, noch nea gie ik mei dy safier
knoopke 11, ik hie it suver hast net mear
mar nei 't tolfde kaam der noait mear in
oare kear

KNOOPJES

Veertien waren wij of vijftien
ouder zijn we vast niet geweest
jij was bij je oom en tante
ik weet het allemaal nog best

Het was zomer en ik fietste
steeds jullie huis voorbij
jij zat in de tuin en lachte
ik werd stapelgek op jou

Je had een bloesje aan met knoopjes
Vijftien knoopjes, klein en blauw

knoopje een, verlegen probeerde ik wat uit
knoopje twee, jij gaf mij zomaar een kus
knoopje drie, ik had het bijna niet meer
maar bij de vierde moest ik wachten tot de
volgende keer

Je had een bloesje aan met knoopjes
vijftien knoopjes, klein en blauw

's Avonds waren wij samen
wat was het spannend elke keer
stiekum langzaam een beetje verder
elke avond een knoopje meer

En ik voelde mij zo gelukkig
en ik hield zoveel van jou
Jij liet me maar wat prutsen
och, de tijd vloog voorbij

knoopje vijf, voorzichtig nam ik de draad weer op
knoopje zes, jij was mijn eigen lieveling
knoopje zeven, ik had het bijna niet meer
maar bij het achtste moest ik wachten tot de
volgende keer

Toen je oom ons betrapte
was ons avontuur voorbij
twaalf van de vijftien
verder ben ik bij jou niet gekomen

knoopje negen, ik aaide even door je haar
knoopje tien, nog nooit ging ik zo ver met jou
knoopje elf, ik had het bijna niet meer
maar na het twaalfde kwam er nooit meer een
andere keer

BÊST GENÔCH

Tekst en muziek: Piter Wilkens©

Wy binne net in prachtich pear
do bist gjin dame en ik gjin hear
wy binn' net earm, wy binn' net ryk
mar wy binne tegearre sterk as in dyk

Soms ha wy spul, faaks om neat
wy snappe soms elkoar ferkeard
mar do bist it famke dêr 't ik fan hâld
en it is my sa, wol bêst genôch

't Is bêst genôch, 't is bêst genôch
soms falt it ta, soms falt it ôf
soms binn' wy bliid, soms binn' wy drôf
mar hoe dan ek, 't is bêst genôch

Do hâldst fan hurd en lekker koel
mar ik fan stadich en net sa fûl
ús leafdeslibben giet op en ôf
mar it is my sa wol bêst genôch

Bin ik pystich, hasto gjin sin
en asto wolste dan bin ik min
ús leafdeslibben giet op en ôf
mar it is my sa wol bêst genôch

GOED GENOEG

Wij zijn niet een prachtig paar
jij bent geen dame en ik geen heer
wij zijn niet arm, wij zijn niet rijk
maar wij zijn samen sterk als een dijk

Soms hebben wij ruzie, vaak om niks
wij begrijpen elkaar soms verkeerd
maar jij bent het meisje waar ik van houd
en het is mij zo goed genoeg

Het is goed genoeg, het is goed genoeg
soms valt het mee, soms valt het tegen
soms zijn we blij, soms zijn we treurig
maar hoe dan ook, het is goed genoeg

Jij houdt van snel en lekker nuchter
maar ik van langzaam en niet zo heftig
ons liefdesleven gaat op en neer
maar het is mij zo goed genoeg

Ben ik hitsig, dan heb jij geen zin
en als jij wilt dan voel ik mij niet goed
ons liefdesleven gaat op en neer
maar het is mij zo goed genoeg.

COWBOYS & INDIAANS

Muziek en tekst: Daniël Lohues©
Album: Niks is zoas 't lek (1997)

Cowboys of indiaans, kiezen kon 'k al nooit
'n Schiere hoed of 'n tooi, cowboys of indiaans
Pijl en boog of pistool, 'n pony of 'n peerd
Ik ben 't nog nie verleerd, cowboys en indiaans

Cowboys en indiaans, da's wat wij altied waren
Cowboys en indiaans, cowboys en indiaans

Gao ik met alles met, gao'k der liek tegen in
Ik kiek wel wie der wint, cowboys of indiaans

't Is feitelijk 't zölde, 't zölde as toe
Wat ku'j nou beter wezen, wat ku'j nou
beter doen?

'S NACHTS

Tekst en muziek: Daniël Lohues©
Album: 's Nachts (1999), Best Tof (2004)

ik kan van alles wel bedenken
wat ik tegen joe zeggen wul
ik kan van alles wel bedenken
mar daor an he'j opzich nie veul
ie kunnen pas weten wa'k bedoel
a'k 't hardop tegen joe zeg
mar veurdat ik dat doe ben'k al weer weg

mar as't ienmaal nacht is
dan wul 't wel misschien
want as de zonne weg is
kan ik dingen anders zien
't is net asof die iene zin
een andere lading kreg
want as 't 's morgens licht wordt is't weer weg

's nachts, de stilte veur de storm
de storm die wel weer liggen giet as't duuster
wordt
't is dan lang zo muujlijk nie want
's nachts zie ik 't nie zo duuster in
ik ben gien lampe meer neudig
lichter kan het nie
ik laot de maone zien licht der over schienen

ik kan mezölf wel laoten geleuven
da'k 't ooit nog wel 's doe
dat wat ik mij bedacht heb
da'k dat hardop zeg tegen joe

Cowboy of indiaan, kiezen kon 'k al nooit
'n Mooie hoed of 'n tooi, cowboy of indiaan
Pijl en boog of pistool, 'n pony of 'n paard
ik ben 't nog niet verleerd, cowboy en indiaan

Cowboy en indiaan, dat is wat wij altijd waren
Cowboy en indiaan, cowboy en indiaan

Ga ik met alles mee, ga ik er recht tegen in
ik zie wel wie er wint, cowboy of indiaan

't is feitelijk hetzelfde, 't zelfde als toen
wat kun je nu beter zijn, wat kun je nu beter
doen?

ik kan van alles wel bedenken
wat ik tegen jou wil zeggen
ik kan van alles wel bedenken
maar daar heb je op zich niet veel aan
je kunt pas weten wat ik bedoel
als ik het hardop tegen je zeg
maar voordat ik dat doe ben ik alweer weg

maar als het eenmaal nacht is
dan gaat 't wel misschien
want als de zon weg is
kan ik dingen anders zien
't is net alsof die ene zin
een andere lading krijgt
want als 't 's morgens licht wordt is 't weer weg

's nachts, de stilte voor de storm
de storm die wel weer liggen gaat als 't donker
wordt
't is dan lang zo moeilijk niet want
's nachts zie ik het niet zo duister in
ik heb geen licht meer nodig
lichter kan het niet
ik laot de maan zijn licht er over schijnen

ik kan mezelf wel laten geloven
dat ik 't ooit nog wel eens doe
dat wat ik bedacht heb
dat ik dat hardop zeg tegen jou

ik wul 't wel van de daken schrauwen
mar daor komp weer niks van terecht
want as 't licht wordt doe 'k 't nie
ik dreij mij umme a'k joe zie
ik wacht wel tot de maone der weer stiet

ik maak mij drok om woorden
die ik toch nooit tegen joe zeg
want vaak is dan de maone net weer weg

STAN MEIJER'S BLUES

Tekst en muziek: Daniël Lohues©
Soundtrack bioscoopfilm 'Van God los''

't Gung mis.
Mar wanneer.
Waarom ik.
Zundermeer
weet ik waar de waore schuld lig.
Wat is de waarheid weerd
De lucht was knal oranje,
en de wind zat net verkeerd

'n Beste muur.
Ja, dat scheelt.
Deur te veul te hebben vuuld
heb ik muurm bouwn leerd.
Ik zie 't as 'n ongeluk,
Dat ik heb accepteerd.
De lucht was knal oranje,
en de wind zat net verkeerd

En wat dan nog?
En wat dan nog?
En wat dan nog, a'k de ziele an de duvel heb
verkocht?
En wat dan nog?
En wat dan nog?
Van God lös leup ik vast.
En wat dan nog?

Mien planeet,
onondekt,
Waar genog
an ontbrek,
Hef 'n deukje an te wizen.
Kiek, daor gung 't verkeerd.
En de lucht was knal oranje.
En de wind zat net verkeerd

ik wil 't wel van de daken schreeuwen
maar daar komt weer niets van terecht
want als 't licht wordt doe ik 't niet
ik draai mij om als ik je zie
ik wacht wel tot de maan er weer staat

ik maak mij druk om woorden
die ik toch nooit tegen jou zeg
want vaak is dan de maan net weer weg

't Ging mis.
Maar wanneer.
Waarom ik.
Zondermeer
weet ik waar de ware schuld ligt.
Wat is de waarheid waard.
De lucht was knal oranje,
en de wind zat net verkeerd.

'n Stevige muur.
Ja, dat scheelt.
Door teveel te hebben gevoeld
heb ik geleerd muren te bouwen.
Ik zie 't als een ongeluk.
Dat heb ik geaccepteerd.
De lucht was knal oranje,
en de wind zat net verkeerd.

En wat dan nog?
En wat dan nog?
En wat dan nog, als ik de ziel van de duivel heb
verkocht?
En wat dan nog?
En wat dan nog?
Van God los liep ik vast.
En wat dan nog?

Mijn planeet,
onontdekt,
Waar genoeg
aan ontbreekt,
Heeft een deukje aan te wijzen.
Kijk, daar ging 't verkeerd.
En de lucht was knal oranje.
En de wind zat net verkeerd

OP FIETSE DEUR GRUNNEN

Tekst en muziek: Erwin de Vries©

Joa, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets ...
Van Pekel tot aan Scheemde
en van Beem tot aan stad

En ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets ...
Op t Schildmeer, deur t Slochterbos
A 7, of op t Wad

Want ik bin nou aal n tiedje mit pensioune
en as je fietsen, den heb je wat te doune
en in ons joggingpak den kin de pret begunnen

Op fietse deur Grunnen
Joa, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets ...
k Kin harder den mien vraauw
mor ik rie nait haard genog

Joa, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets ...
Hou haard ik den ook rie
zie komt aal weer bie mie terog

Want op zundagmiddag kinnen de fietsen achterop
ik heb zo'n rek op mien Opel, dus doar ken van
alles op
Wat dreuge stoede en wat kovvie, den ken de pret
begunnen

Op fietse deur Grunnen

(tussenstuk)

Bie de P.T.T. verschoot ik datteg joar mien kruut
en bie mien jubeleum mog ik as dank der oet
En aal mien olle kollego's,
kom ik op zundag nou weer tegen
want dij fietsen den deur Grunnen heur vraauwlu
der oet te racen

Joa, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets
Van Sappemeer tot Ganzediek
en van Winzum tot aan Spijk

Joa, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets
Mien vraauw dij kreeg 'n verzakking
in Ommelerlandewiek

Dus zit ik nou thoes mor wat te stoamelen
en ken allain nog mor wat postzegels verzoameln
want sinds mien vraauw verzakt is, kin wie niks
meer begunnen

Op fietse deur Grunnen
Op fietse deur Grunnen
Op fietse deur Grunnen

OP DE FIETS DOOR GRONINGEN

Ja, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets...
Van Pekela tot Scheemde
en van Bedum tot de stad

En ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets...
Rond 't Schildmeer, door 't Slochterbos
de A7 of op 't Wad

Want ik ben nu al een tiedje met pensioen
en als je fietst dan heb je wat te doen
dus in ons joggingpak, dan kan de pret beginnen

Op de fiets door Groningen
Ja, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets...
'k Kan harder dan mijn vrouw
maar ik rijd niet hard genoeg

Ja, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets...
Hoe hard ik dan ook rijd
ze komt steeds weer bij me terug

Want op zondagmiddag gaan de fietsen achterop
ik heb zo'n rek op mijn Opel, dus daar kan van
alles op
Wat droog brood en wat koffie, dan kan de pret
beginnen

Op de fiets door Groningen

Bij de PTT verschoot ik dertig jaar mijn kruut
en bij mijn jubileum mocht ik als dank eruit
Al mijn collega's kom ik nu op zondag weer
tegen
want die fietsen dan door Groningen om hun
vrouw eruit te racen

Ja, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets...
Van Sappemeer tot Ganzedijk
en van Winsum tot aan Spijk

Ja, ik fiets en ik fiets en ik fiets en ik fiets...
Mijn vrouw kreeg een verzakking
in Ommelerlandewijk

Dus zit ik nu thuis maar wat te staren
en kan alleen nog maar wat postzegels sparen
want sinds mijn vrouw verzakt is, kunnen we
niets meer beginnen

Op de fiets door Groningen
Op de fiets door Groningen
Op de fiets door Groningen

WIDDE HOESKE, LEUTJE ULSDA

Tekst en compositie: Erwin de Vries ©

As mien vraauw de deur oet gaat
Den stoef ik over de Bundesbahn
Want elke vrijdag gaat zie sjoelen
Mit heur Freundin

As mien neuze noar t westen staat
Den mouk op Ulsda aan
En mien vraauw mor denken
Dak aan t Schnitschneelaufen bin

As mien Mercedes t dam op ridt
Van t widde hoeske in Ulsda
Den wor k herzlich begrüßt
Deur mien wichter achter t roam

As Juanita door ook nog zit
In t widde hoeske in Ulsda
Zwaai ik mit Deutsche Marken
Begunt t glas vot te besloan

In t widde hoeske, leutje Ulsda
Doar woont mien mooie Juanita
In t widde hoeske, leutje Ulsda
Doar sloan de stoppen compleet op tilt

Gezellig drinken aan de bar
Mit veul cocktails en tequilla's
Van ons spazieren
Bekom Ich kippevel op mien hoed

Al bin Ich nog zo'n olle knar
En liekt mien lief veul op n gorilla
Van Juanita
Mag de lange onderboksem oet

Zie bezórgt mie siddering Mit heur speuleding
En is in veur elk spel, ja

Ain menuut bie heur in t nust
Ich komme, ik kom tot rust
Zie vret mie op as paella

Mor veur twaalf uur is t schluss
Den mot ik plankgas richting Deutschland
Bestriek mien hoar en kleren
Terwijl mien haart nog haalf gromt

En rond twaalf uur bin ik thoes
Haalf weggedoken achter n kraande
Schenk heur n wientje in
As mien vraauw van t sjoelen komt

maakt zai mie hailemoale wild

WITTE HUISJE, KLEIN ULSDA

Als mijn vrouw de deur uit gaat
Dan stuif ik over de Bundesbahn
Want elke vrijdag gaat ze sjoelen
Met haar vriendin

Als mijn neus naar het Westen staat
Dan moet ik naar Ulsda
En mijn vrouw maar denken
Dat ik aan 't schnitschneelaufen ben

Als mijn Mercedes de oprit op rijdt
Van het Witte huisje in Ulsda
Dan word ik hartelijk begroet
Door mijn meisjes achter het raam

Als Juanita daar ook nog zit
In het Witte huisje in Ulsda
Zwaai ik met mijn Deutschmarken
Begint het glas meteen te beslaan

In het Witte huisje, Klein Ulsda
Daar woont mijn mooie Juanita
In het Witte huisje, Klein Ulsda
Daar slaan de stoppen compleet op Tilt

Gezellig drinken aan de bar
Met veel cocktails en tequilla's
Van ons spazieren
Bekom Ich kippenvel op mijn huid

Al ben ik nog zo'n oude knar
En lijkt mijn lijf veel op een gorilla
Van Juanita
Mag de lange onderbroek uit

Ze bezórgt me sidderingen met haar speeltje
En is voor elk spel te vinden, ja

Een minuut bij haar in bed
Ich komme, ik kom tot rust
Ze vreet me op als paella

Maar voor twaalf uur is het Schluss
Dan moet ik plankgas richting Deutschland
Strijk mijn haar en mijn kleren glad
Terwijl mijn hart nog tekeer gaat

En rond twaalf uur ben ik thuis
Half weggedoken achter een krant
Schenk haar een wijntje in
Als mijn vrouw van 't sjoelen komt

Maakt ze me helemaal wild

HIER EN NU

Tekst en muziek: Erik Harteveld

En de regen slaot hier
kleine ronde putties in het zaand
van de regelrechte voren
van de ploeger op het laand
en de geur van gier en parsvoer
hangt hier doodstil in de straat
en het schrikdraad tikt al daogenlang
een trage dreekwartsmaat

En het okergele koren
fluistert woorden in de wiend
en het linnenrek met kleden
is de speelplaots van een kiend
en de wortels van de eken
drukt de klinkers oet de weg
en d'r hangt een doodse stilte
achter de broene beukenheg

En een Hohner 80-basser
zingt hier bijnao in het niets
met een Erdalblik met kniepers
op de veurvörk van een fiets
in de winter komt de daamp
van dartien koeien oet de stal
en de mensen bint hier minder
as een stip in het heelal

En de koeien graost zo langzaam
as het gruien van het grös
en het is een half uur lopen
naor de halte van de bus
op het zaandpad redt Jans Smeenge
in zien olde NSU
en d'r is hier nog gien toekomst
hier is enkelt hier en nu

En de regen slaat hier
kleine ronde putjes in het zaand
van de kaarsrechte voren
van de ploeger op het land
en de geur van gier en persvoer
hangt hier doodstil in de straat
en het schrikdraad tikt al dagenlang
een trage driekwartsmaat

En het okergele koren
fluistert woorden in de wind
en het linnenrek met kleden
is de speelplek van een kind
en de wortels van de eiken
drukken de klinkers uit de weg
en er hangt een doodse stilte
achter de bruine beukenhaag

En een Hohner 80-basser
zingt hier bijna in het niets
met een Erdalblik met knijpers
op de voorvork van een fiets
in de winter komt de damp
van dertien koeien uit de stal
en de mensen zijn hier kleiner
dan een stip in het heelal

En de koeien grazen net zo langzaam
als het gras groeit
en het is een half uur lopen
naar de halte van de bus
op het zandpad rijdt Jans Smeenge
in zijn oude SDU
en er is hier nog geen toekomst
hier is alleen het hier en nu

KLAVER FJOUWER

Tekst: Koos van der Sloot

Muziek: Jan Meiborg

Traach falt de nacht oer dyn lân
Dizze dei jout it langste ljocht
De jûn is sa soel, it is bûtersêft
Mar foaral sjoch ik dy
Dy't mei my frijt en dreamt.

Dyn hôf en dyn hiem yn 'e bloei
Dizze jûn hat syn loft fol rea
It hea rûkt nei simmer, yn 'e waarme wyn
Mar foaral sjoch ik dy
Dy't laket, sjongt en striel't..

It hea rûkt nei simmer, yn 'e waarme wyn
Mar foaral Sjoch ik dy
Dy't laket, sjongt en striel't.
Dizze dei.

Heech sjongt de wyn oer dyn lân
Dizze dei jout it langste ljocht
De jûn is sa soel, it is bûtersêft
Mar foaral sjoch ik dy
Dy't laket, sjongt en striel't.

Traach falt de nacht oer dyn lân
Dizze dei jout it langste ljocht
De jûn is sa soel, it is bûtersêft
Mar foaral sjoch ik dy
Dy't laket, sjongt en striel't.
Dizze dei
Is foar dy, allinnich dy
Myn klaver fjouwer.

KLAVER VIER

Traag valt de nacht over jouw land
Deze dag geeft het langst licht
De avond is zo zoel, het is boterzacht
Maar vooral zie ik jou
Die met mij vrijt en droomt.

Jouw huis en hof in bloei
Deze avond heeft zijn lucht vol rood
Het hooi ruikt naar de zomer, in een warme wind
Maar vooral zie ik jou,
die licht, zingt en streelt.

Het hooi ruikt naar de zomer, in een warme wind
Maar vooral zie ik jou,
die licht, zingt en streelt.
Deze dag.

Hoog zingt de wind over jouw land
Deze dag geeft het langst licht
De avond is zo zoel, het is boterzacht
Maar vooral zie ik jou,
die licht, zingt en streelt.

Traag valt de nacht over jouw land
Deze dag geeft het langst licht
De avond is zo zoel, het is boterzacht
Maar vooral zie ik jou,
die licht, zingt en straalt.
Deze dag
is voor jou, alleen jou
Mijn klaver vier.

NEKSTOE MIE (SEPTEMBER DREAMS)

Tekst: Arnold Veeman en Jan Siebo Uffen
Muziek: Arnold Veeman

Nekstoe mie? Ik vuil dien haand in d'nek zo
zaacht,
zuver laif, gain bloud was ooit ja haiter.
En in mien dreum dôchstoe net zo aan mie.
Mor nou k mit flaauwe moud van bërre ôf
glie:
De haarstwind dij ik heur, dij sistert van die.

Septemberdreum, mit licht as Grunnegs gold
zo geel
over t hoar van drijhok op dien liefke;
en in mien dreum, nog nooit zo'n koppel as
wie...
Nou komt de koors weer aan, dij ik nooit
meer bestrie –
De haarstwind dij ik heur, dij sistert van die.

Kop omdeel, denk ik bie elkse vrumde:
O, nekstoe mie?
De leste steern schient duuster.
Woar k ook struun,
smaart de pien dij ik lie;
aan t leste licht van Stad loop ik bitter
verbie
En haarstwind dij ik heur, dij sistert van die.

MAAK JE ME KAPOT?

Maak je me kapot? Ik voel je hand in m'n
nek,
zo zacht,
Zuivere liefde, geen bloed was ooit heter.
En in mijn droom dacht je ook zo aan mij
Maar nu ik neerslachtig uit bed glijd:
De herfstwind die ik hoor, fluistert van jou.

Septemberdroom, met licht als Gronings
goud zo geel
over het driehoekje haar op jouw lichaam;
en in mijn droom, nooit een koppel
zoals wij...
Nu komt de koorts terug, die ik nooit meer
bestrijd.
En de herfstwind die ik hoor, fluistert van jou.

't Hoofd omlaag, denk ik bij iedere vreemde:
O, maak je me kapot?
De laatste ster schijnt duister.
Waar ik ook ga,
schrijnend is de pijn die ik lijd;
ik loop het laatste licht van de Stad verbitterd
voorbij.
En de herfstwind die ik hoor, fluistert van jou.

MIS DIE ZO

Tekst en compositie: Erwin de Vries©

Sinds doe ons hest verloaten
En ik t bouk dichtsluig
Om die nooit meer te vergeten

Blijft de herinnern mie vroagen
Wat t nut nou hiervan is
En ik, hou nóchtern toch ook
Die nog steeds mis

De stoule staat nou leeg
Woarop doe aaltied zatst
Wat mien gevuil deurgoans vermengt

En in dien lege koamer
Heur ik nog steeds dien stem
Dij deur de muren hin
Zachtjes mit mie zingt

Deur dien laive woorden
Deur dien mooie lach
Dien waarme zaachte aarms
Mis ik die zo!

Deur dien stil verdrait
Dien optimistisch laid
Mis ik die zo!

De leste treurege momenten
De machtelooshaid, t gevecht
t Verzet tot aan de stilte

De kracht dij doe letst zain
Om mor bie ons te willen blieden
Zo uitgeleefd en kil
Dij doofde as n keers

Konst doe mie mor vertellen
Dat je mit joen baaide
Van t verleden zitten te dreumen

Want ik vuilde steeds dien angst
Haar dien haand den steveg vast
En doe mie voak luitst vernemen
Hou wies doe mit mie wast

Blijf altied mit mie zingen
Zodat t laid ons altied bindt
Tot in de aiweghaid
Zug ik dien sporen den terug in mien kind

MIS JE ZO

Sinds je ons hebt verlaten
En ik het boek dicht sloeg
Om je nooit meer te vergeten

Blijft de herinnering me vragen
Wat nu de zin hiervan is
En ik, hoe nuchter ik ook ben,
Je nog steeds mis

Je stoel is nu leeg
Waarop jij altijd zat
Dat wekt veelal gemengde gevoelens op

En in je lege kamer
Hoor ik nog steeds je stem
Die door de muren heen
Zachtjes met me zingt

Door je lieve woorden
Door je mooie lach
Je warme, zachte armen
Mis ik je zo!

Door je stil verdriet
Je optimistische lied
Mis ik je zo!

De laatste treurige momenten
De machteloosheid, het gevecht
Het verzet tot aan de stilte

De kracht die jij liet zien
Om maar bij ons te willen blieden
Zo uitgeleefd en kil
Die doofde als een kaars

Kon jij me maar vertellen
Dat jullie met je beiden
Van 't verleden zitten te dromen

Want ik voelde steeds je angst
Hield je hand dan stevig vast
En jij liet me dan vaak merken
Hoe wijs je met me was

Blijf altijd met me zingen
Zodat het lied ons bindt
Tot in de eeuwigheid
Zie ik jouw sporen dan terug in mijn kind

WINSCHOTERDAIP

Tekst en muziek: Erwin de Vries ©

Doe rokst zo lekker bie zummerdag
En dien wotter liekt zo schoon
Wie kinnen ook lekker pootjeboaden
Aande diek woaraan ik woon

En dien route vol mit bruukboare dingen
Van eulievoaten toto n frikandel
Doar kin je nog heul wat van moaken
Van n vogelhok tot n kankergezweel

Winschoterdaip, Winschoterdaip
Ook ik mag die zo graag lieden
Winschoterdaip, Winschoterdaip
Want ik wil altied bei die blieven
Oh Winschoterdaip, Oh Winschoterdaip

Hebben joe last van jonge katten
En binnen der tiene nait veur de poes
Is joen olle boot soms niks meer weerd
Hebben ie nog rommel achter t hoes

Of mouten ie neudig oar de plee
Haar je stampot sniebonen had
Of tante Antje's Grunneger Kouke
T gaat allmoal richten stad

En ik mag zo groag aan t wotter zitten
Mit mien angel achter t raait
En ik vang allain moar scholtens puten
Want oh vos zitter ja nait
En aal dij wilde muskusratten
Dat is toch zo'n mooi gezicht
Want doat zo veul op of
as der weer n liek in ligt

Winschoterdaip, Winschoterdaip
Ook ik mag die zo graag lieden
Winschoterdaip, Winschoterdaip
Want ik wil altied bei die blieven
Oh Winschoterdaip, Oh Winschoterdaip

WINSCHOTERDIEP

Je ruikt bij zomerdag zo lekker
en je water lijkt zo schoon
We kunnen ook lekker pootjebaden
bij de dijk woaraan ik woon

En je route vol met bruikbare dingen
van olievaten tot een frikandel
Daar kun je nog heel wat van maken
van 'n vogelhok tot 'n kankergezweel

Winschoterdiep, Winschoterdiep
ooh, ik mag je zo graag
Winschoterdiep, Winschoterdiep
want ik wil altijd bij je blieven
Ooh Winschoterdiep, ooh Winschoterdiep

Heeft u last van jonge katten
en zijn er tien niet voor de poes
Is uw oude boot soms niks meer waard
Heeft u nog rommel achter het huis

Of moet u nodig naar de w.c.
had u stampot snijbonen gehad
of Groninger koek van tante Antje
't gaat allemaal richting stad

En ik zit zo graag aan het water
met mijn hengel achter het riet
en ik vang alleen maar Scholtens tassen
want och, vis zit er immers niet
En al die wilde muskusratten
dat is toch zo'n mooi gezicht
want er komt zoveel op af
als er weer een lijk in ligt

Winschoterdiep, Winschoterdiep
ooh, ik mag je zo graag
Winschoterdiep, Winschoterdiep
want ik wil altijd bij je blieven
Ooh Winschoterdiep, ooh Winschoterdiep

DE POLDER

Tekst en muziek: Erwin de Vries©

De wind dij roast over t laand
dat liekt zo mooi hier in de polder

t Geft mie rust en fascineert
as ik doar loop dat t zoveel mit mie dut

Achter de dieken doar loop ik groag
en heur de stilte van de polder

Ik zug de vogels dansen op de wind
en ik geniet van t gezicht en van t nut

Mor in de verte zug ik ook
Grote, dikke wolken rook
en den gaat ter deur mie hin
mit dat vergif, hou laank ik hier nog loop

De kracht van de noatuur
dij vuil ik staark hier in de polder

Want tussen kunst en kleuren in
zug je de woarheid dij gain schilder taiken kin

Zoas t fluustern van t koren
t Kleurriek koolzoad in de polder
t Gruine gruin van t gras
n Wild gewas kledt t landschop op zien best

Zo wandel ik tot aan de nacht
vuil mie weer staark hier in de polder

Ik kin de wereld wel weer aan
In aal t geroas wat ik nou beter hebben kin

De wind die raast over het land
dat lijkt zo mooi hier in de polder

Het geeft me rust en 't fascineert me
als ik daar loop dat het zoveel met me doet.

Achter de dijken loop ik graag
en hoor de stilte van de polder

Ik zie de vogels dansen op de wind
en ik geniet van het gezicht en de zin ervan

Maar in de verte zie ik ook
Grote, dikke wolken rook
en dan gaat er door me heen
Met dat vergif, hoe lang loop ik hier nog

De kracht van de natuur
voel ik sterk hier in de polder

Want tussen kunst en kleuren in
zie je de waarheid die geen schilder tekenen kan

Zoals het fluisteren van het koren
Het kleurrijke koolzaad in de polder
Het groene groen van het gras
Een wild gewas, kleurt het landschap op z'n best

Zo wandel ik tot aan de nacht
voel me weer sterk hier in de polder

Ik kan de wereld wel weer aan
In al het geraas dat ik nu beter kan verdragen